

Címlapunkon a portugál festőnő, Josefa de Óbidos szentképe, vagyis tulajdonképpen egy húsvéti báránka, amiről manapság nem biztos, hogy a szenvedéstörténet jut a fiatalabb olvasók eszébe; inkább az, hogy ők nem szeretnék húst enni, nem akarják, hogy miattuk állatokat, pláne ilyen helyes kicsiket kelljen leölni. De akinek még nem keményedett meg a szíve (nők, gyerekek), abból a 18. században a vallásos áhitatot is könnyebben tudta előhívni egy virágok közt heverő, sorsába beletörődött kisbárány. Különbösen is nagyon érdekes, hogyan gondolkodnak a gyerekek: a Maurer Dórával készült beszélgetésből kiderül, ő miket képzelt az ostrom alatt, milyen kertje volt az iskolaudvaron vagy hogyan ijesztgette a mamáját levélben, hogy el fog felejteni magyarul, ha nem viszi haza azonnal egy svájci „feltápláló” üdültetésből. Furcsa képzetek köztéri megtévesztéséről a Tasnádi József szobrai elemző cikkben írunk, de azzal is szembesülhet bárki, hogy az igazán

furcsa képzeteit számunkra is átörökítő festő, Francisco Goya unokája már elveszti a különös képességeket, és eltékozolva mindazt, amit kapott, rangkórságba esik.

Tékozlás után értékmentés: Nagyváradon régen csak *a szép házként* emlegetett szecessziós épület, a Vágó testvérek által tervezett Darvas-villa felújításáról és új funkciójáról, a remélt megvalósulásról írunk. És ha már szecesszió, a Lalique-kortárs Tarján Huber Oszkár ékszereinek történetét, de az általa készített, máig használatban lévő focikupa képét is közöljük.

Maurer Dóra fiatalkori művei mellett Moholy-Nagy László pályájának korai, szegedi éveit vizsgálva kiderül, ki volt a modellje egyik legelső portréjának, és az is, a fiatal Moholy, vagyis akkor még csak Nagy László hogyan került már ekkor intenzív kapcsolatba a mozgóképpel. Megnézzük, mi történt mindeközben Grúziában: bemutatjuk az ottani avantgárd két fontos alakját.

Aztán szerzőnk, Fehér Ildikó Rómában kutatva lappangó magyar képek

nyomára bukkant, érdekes adalékokat szolgáltatva a kultúrpolitika által meghatározott képmozgások történetéhez, másik szerzőnk, Sággy Marianne pedig Isztambulban látott egy olyan kiállítást, amely diplomáciatörténeti szempontból is érdekes, és egy török külügyminiszter kor- és pályatársairól rajzolt karikatúráit mutatta be, illetve az első világháború előtti aranykor Boszporusz-parti, oszmán verzióját. A másik birodalom, az Osztrák–Magyar Monarchia világának nyomait egy kiállítás- és katalóguskritikában találhatják meg olvasóink, miközben Jászai Mari is színre lép. Az már csak betetőzése e számunk déli és keleti orientációjának, hogy az Anzixban bakui helyszínekről is bejelentkezünk. Nekünk most még ők az egzotikum, éppúgy, ahogy a 19. században egy osztrák festőnőnek Szolnok volt az. Mondjuk a szolnokiaknak meg a Tina Blau nevű nő, aki ráadásul festett is.

Topor Tünde

Impresszum

Főszerkesztő:

Topor Tünde
topor@artmagazin.hu

Szerkesztő:

Szikra Renáta
szikra@artmagazin.hu

Olvasószerkesztő:

Lukács Annabella

Lapigazgató:

Tormási Anita
tormasi@artmagazin.hu

Képelőkészítés: Pákh Dorottya

Lapterv: Horváth Csilla

Layout: de_form

Stratégia: Winkler Nóra

Artmagazin Online:

Mucsi Emese
Szilágyi Róza Tekla

Gyakornok: Varga Krisztina

Lapunk szerzői:

Bordács Andrea
Fáy Miklós
Fehér Ildikó
Hausmann Cecilia
Kiss Mónika
Kovács Ágnes
P. Szűcs Julianna
Sággy Marianne
Szikra Renáta
Szilágyi Róza Tekla
Topor Tünde
Váraljai Anna
Zolnai Dóra

A címlapon:

Josefa de Óbidos (Josefa de Ayala):
Agnus Dei (Cordeiro Pascal), 1660–70 között,
olaj, vászon, 88 x 116 cm, Museu de Évora
© DGPC/ADF Fotó: José Pessoa

Cikkünk a 6. oldalon.

Felelős kiadó:

Einspach Gábor
einspach@artmagazin.hu

Kiadja az Artmagazin Kft.

1061 Budapest, Paulay Ede u. 55.
+36 30 560 93 29 | info@artmagazin.hu

Megjelenik havonta.

Nyomdai munkák:

Pauker Nyomdaipari Kft.

CTP szaktanácsadás:

Miklós Árpád

Terjesztés:

Árusítás a Lapker Zrt.
országos hálózatán keresztül,
Relay, Inmedio kiemelt áruhelyein.

ISSN 1785-30-6

4 – 5 **ARTANZIX**

6 – 7 Egy kép
Szikra Renáta: A hallgatóg bárány
JOSEFA DE ÓBIDOS: AGNUS DEI

> 7

8 – 17 Interjú
Topor Tünde: MINDIG TISZTÁBB FORMÁKKAL DOLGOZIK AZ EMBER, NEM ÖSSZEMASZATOLVA...
Interjú Maurer Dórával

18 – 22 Köztér
Bordács Andrea: AZ EMLÉKEZET KONOKSÁGA
Tasnádi József köztéri munkái

> 17

24 – 25 Kiállítás
Fáy Miklós: GOYA UNOKÁJA

26 – 31 Tanulmány
Kovács Ágnes: GYÖNYÖRŰ DOLGOK, NAGY MŰVÉSZNŐ VOLT!
Tina Blau kiállítása a Felső-Belvederében

> 22

32 – 36 Tanulmány
Fehér Ildikó: „LAPPANGÓ VAGY ELVESZETT”
Rómában előkerült magyar festmények

38 – 39 Tájak, korok
Zolnai Dóra: BEVEZETÉS A GRÚZ AVANTGÁRDBA

40 – 43 Kiállítás
Sághy Marianne: TITKOS ALBUM
Egy oszmán külügyminiszter karikatúrái

> 33

44 – 48 Emléktábla
Váraljai Anna: TAHITI MADONNA A NAPPÉNY VÁROSÁBAN
Moholy-Nagy László szegedi éveiről

50 – 53 Összművészet
Hausmann Cecília: WARDEINER WERKSTÄTTE
Látogatható a nagyváradai Darvas-villa

> 45

54 – 59 Ismeretlen életművek
Kiss Mónika: NÁSFÁK ÉS SERLEGEK
Tarján Huber Oszkár ötvösmunkái

60 – 61 Egy kép
Topor Tünde: Jászai tere, Kornélia neve
PACZKA KORNÉLIA: JÁSZAI MARI PORTRÉJA

> 50

62 – 63 Gutenberg-galaxis
P. Szűcs Julianna: Egyik szemem nevet, a másik sír
AZ ELSŐ ARANYKOR. AZ OSZTRÁK-MAGYAR MONARCHIA ÉS A MŰCSARNOK

> 61